

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010236
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3817010236.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 28.10.2019 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovaným H. F. a G. Y.

rozhodol:

Obžalovaní 1. H. F., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom Prievidza, t. č. bytom X. - L., G. XXX/XX,
2. G. Y., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom Prievidza, J. XXX/X, t. č. bytom R., XXXX F., A. cesta XX,

sú vinní, že

obžalovaný H. F., obžalovaná G. Y.

1. Y. Y. , narodený XX. X.XXXX našiel začiatkom februára 2017 bankomatovú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX k účtu vedenom v Tatra Banke, a.s. číslo IBAN: SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý je vedený na maloletú S.L.L., nar. X.X.XXXX, pričom disponentom je poškodený H. Z., predmetnú kartu dňa 7. 2. 2017 v Prievidzi odovzdal obom obžalovaným, ktorí dňa 7. 2. 2017 v presne nezistených časoch vykonali s predmetnou kartou na čerpacej stanici Shell, L. cesta XX, 971 01 Prievidza dve bezhotovostné platby, každú vo výške 10,- Eur, dňa 7.2.2017 v presne nezistených časoch v HM Tesco, Nábrežná ul. 1811/7, 971 01 Prievidza dve bezhotovostné platby vo výške 7,71,- Eur a 16,- Eur, následne dňa 08.02.2017 v presne nezistených časoch vykonali bezhotovostné platby Supermarkete Jednota na ul. Ľ. Ondrejova v Prievidzi vo výškach 1,36,- Eur a 1,47,- Eur a dňa 08.02.2017 v presne nezistenom čase bezhotovostnú platbu v Tesco, Námestie Slobody 1, 971 01 Prievidza vo výške 2,01,- Eur, čím spôsobili poškodenému H. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., D. XX škodu v celkovej výške 48,55 Eur,

obžalovaný H. F.

2. hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry H. R., nar. XX.X. XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13 P/26/2014 zo dňa 17. 12. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2014 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 80,- € mesačne k rukám matky E. R., vždy do posledného dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, tejto povinnosti sa v Prievidzi v období od 14.1. 2016 doposiaľ úmyselne vyhýba tým, že z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespoluprácu, pracovné pomery u dvoch zamestnávateľov boli s ním ukončené pre absenciu v práci, následne sa nebol zaregistrovať na úrade práce a od 14.3.2017 do súčasnej doby je práceneschopný v dôsledku choroby hepatitídy, ktorú si však privodil sám v súvislosti so zneužívaním drogy pervitín, výživné platil len v roku 2017 od mesiaca marec do decembra 2017, avšak nie v určenej výške, celkom zaplatil 1605 €, čím na výživnom zostal dlhovať oprávnenej sumu 1995 €, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T/156/2015 zo dňa 7.10.2015, právoplatným dňa 22.1.2016 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody 9 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 22 mesiacov,

teda

obžalovaný H. F., obžalovaná G. Y. v bode 1.

spoločným konaním si neoprávnene obstarali platobný prostriedok a použili ho,

obžalovaný H. F. v bode 2.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

tým spáchali

obžalovaný H. F., obžalovaná G. Y. v bode 1.

prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný H. F. v bode 2.

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona

a za to sa

odsudzujú:

obžalovaný H. F.

Podľa § 219 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaná G. Y.

Podľa § 219 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov, výkon, ktorého sa jej podľa § 48 ods. 1 písm. a) a § 49 ods. 1 Trestného zákona podmienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaní H. F. a G. Y. súd povinní uhradiť poškodenému H. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom J., D. č.XX spoločne a nerozdielne škodu vo výške 48,55 euro.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený H. Z. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, potom, čo podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného H. F. podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v prípade skutku pod bodom 1 tohto rozsudku a vyhlásenie obžalovanej G. Y. podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v prípade skutku pod bodom 1 tohto rozsudku a neprijal vyhlásenie obžalovaného H. F. podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v prípade skutku pod bodom 2 tohto rozsudku; v prípade skutku pod bodom 1 vykonal dokazovanie len ohľadne výroku o trestoch.

V prípade skutku pod bodom 2 súd vypočul svedkyňu R.. Podľa § 269 Trestného poriadku zo spisu 2T 189/2018 oboznámil listinné dôkazy číslo listu 32 - 49, správy číslo listu 53 - 54, 60 - 70, 82 - 84, 87, register trestov číslo listu 85 - 86.

Podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil registre trestov číslo listu 162 - 163, listinné dôkazy číslo listu 169 - 180.

Svedkyňa R., okrem iného, ku skutku pod bodom 2 tohto rozsudku uviedla, že obžalovaný v období od 14.01.2016 zaplatil niekoľko splátok výživného, viac však výživné neplatil, ako platil. Môže potvrdiť, že obžalovaný neposielal dcére ani dary. Obžalovaný zaplatil 290 euro ešte pred podaním obžaloby, po podaní obžaloby v priebehu roku 2018, 2019 poslal nejaké finančné prostriedky, doklady zakladá do spisu ako číslo listu 169 - 180. Obžalovaný zaplatil v mesiacoch apríl 2018 sumu 95 euro, počnúc mesiacom máj 2018 až do decembra 2018 poslal každý mesiac 130 euro. V januári 2019 poslal 50 euro, v auguste 2019 poslal 20 euro. Ešte zaslal v januári 2018 sumu 30 euro, februári 2018 sumu 30 euro, v marci 2018 sumu 50 euro. Skutočnosť, že obžalovaný výživné neplatil v plnej výške nemalo trvalé nepriaznivé následky na dcéru, starala sa o dcéru. Náhradné výživné na dcéru nepoberá.

Na čísle listu 169 - 180 sa nachádzajú listinné dôkazy predložené svedkyňou R. na hlavnom pojednávaní v súvislosti so skutkom pod bodom 2. Tieto preukazujú výšku zaplateného výživného obžalovaným v období od januára 2018 do augusta 2019. Spolu so sumou 290 euro, ktorú obžalovaný zaplatil pred

podaním obžaloby, za žalované obdobie zaplatil svedkyňi R. spolu 1.605 euro a zostal tak dlhovať na výživnom 1.995 euro.

V spise č. 2T 189/2017 sa nachádza na čísle listu 39 - 41 rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 13P/26/2014 zo dňa 17.12.2014, právoplatný dňa 22.12.2014. Uvedeným rozsudkom bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu dcéry H. R. s účinnosťou od 1.5.2014 mesačne 80 euro vždy do posledného dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje.

V spise č. 2T 189/2017 sa na čísle listu 47 nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza zo dňa 7.10.2015, obžalovanému doručený dňa 13.1.2016, právoplatný dňa 22.1. 2016. Uvedeným trestným rozkazom bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 9 mesiacov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu 22 mesiacov.

V spise č. 2T 189/2017 sa na čísle listu 64 nachádza správa firmy JIA XIANG s.r.o. Prievidza, z ktorej vyplýva, že obžalovaný u nich pracoval v období od 14.4.2016 do 10.7. 2016 na dohodu o pracovnej činnosti. Táto bola ukončená dňa 11.7.2016, keď tento bezdôvodne nenastúpil do práce.

V spise č. 2T 189/2017 sa na čísle listu 65 nachádza správa HBP Prievidza a.s. zo dňa 20.6.2017, podľa ktorej bol obžalovaný u nich zamestnaný od 1.12. 2016 do 31.12. 2016, pracovný pomer bol podľa § 72 zákonníka práce z dôvodu neospravedlnenej absencie ukončený v skúšobnej dobe.

V spise č. 2T 189/2017 sa na čísle listu 68 nachádza správa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza z 31.5.2017, podľa ktorej obžalovaný bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie v období od 30.11.2015 do 6.6.2016, kedy bol vyradený pre nespokojnosť.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný H. F. a obžalovaná G. Y. sa dopustili skutku pod bodom 1 tohto rozsudku, čím naplnili všetky zákonné znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním si neoprávnené obstarali platobný prostriedok a použili ho. Trestná činnosť oboch obžalovaných v prípade skutku pod bodom 1 je preukázaná ich vyhlásením na začiatku hlavného pojednávania, taktiež listinnými dôkazmi, ktoré v súvislosti s touto trestnou činnosťou boli zabezpečené v prípravnom konaní a pre potreby rozhodnutia, v potrebnom rozsahu, boli oboznámené na hlavnom pojednávaní. Tieto dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré oboch obžalovaných zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú a vylučujú iným možný právny záver. Pokiaľ sa týka skutku pod bodom 2 tohto rozsudku vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný H. F. sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Trestná činnosť obžalovaného bola v podstate preukázaná aj vyhlásením obžalovaného na začiatku hlavného pojednávania podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré nebolo prijaté súdom len z dôvodu potreby ustálenia výšky dlžného výživného za žalované obdobie od 14.1.2016 do rozhodnutia súdu. Trestná činnosť v tomto bode obžaloby bola obžalovanému preukázaná výpoveďou svedkyne R. na hlavnom pojednávaní, oboznámením listinných dôkazov, sčasti zabezpečených v prípravnom konaní, sčasti predložených svedkyňou R. na hlavnom pojednávaní. Týmito dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaných v sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného v období od 14.1.2016, až do rozhodnutia súdu do 28.10.2019, pričom za žalované obdobie síce zaplatil výživné vo výške 1.605 euro oprávnenej, zostal jej však dlhovať sumu 1.995 euro. Úmysel obžalovaného vyhýbať sa plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného vyplýva zo skutočnosti, že ako bolo konštatované vyššie, obžalovaný síce aj bol zamestnaný v žalovanom období u dvoch zamestnávateľov. V prípade oboch zamestnávateľov však boli s ním skončené pracovné pomery z dôvodu jeho absencie v práci. Taktiež bolo preukázané, že v žalovanom období bol obžalovaný pre nespokojnosť vyradený z evidencie úradu práce ako uchádzač o zamestnanie. Tieto skutočnosti a dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného H. F. zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Obžalovaný H. F., ako vyplýva z registra trestov z 2.9.2019 bol doteraz 4 krát súdne trestaný, naposledy konštatovaným trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 3T 156/2015 zo dňa 7.10.2015, právoplatným dňa 22.1.2016. Podľa výpisu z evidencie priestupkov v období od 14.2.2013 do 8.12. 2017 bol postihnutý za 6 priestupkov, 5 priestupkov bolo v oblasti dopravy, v jednom prípade sa jednalo o priestupok spočívajúci v drobnej krádeži v obchodnom centre. Správa z miesta bydliska bližšie skutočnosti neuvádza.

Obžalovaná G. Y. ako vyplýva z registra trestov z 2.9.2019 bola doteraz jedenkrát súdne trestaná za krádež, odsúdenie má zahladené. Podľa výpisu z evidencie priestupkov v období od 24.6.2011 do 8.3.2017 bola postihnutá v dvoch prípadoch za priestupky Mestskou políciou v Prievidzi. Správa o povesti z miesta bydliska bližšie skutočnosti neuvádza.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v prípade obžalovaného H. F. za použitia ustanovenia § 219 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l) (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), § 37 písm. h) (spáchal viac trestných činov) Trestného zákona, berúc do úvahy skutočnosť, že obžalovaný H. F. trestnú činnosť spáchal v prípade skutku pod bodom 1 tohto rozsudku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3T 156/2015 a časť trestnej činnosti v prípade skutku pod bodom 2 tiež v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3T 156/2015; nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a ide o trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatel'mi obdobnej trestnej činnosti. V prípade obžalovanej G. Y. súd pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala) uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov, pričom výkon tohto trestu súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Počas skúšobnej doby sa obžalovaná G. Y. nesmie dopustiť úmyselnej trestnej činnosti, priestupku, priestupkov, v opačnom prípade by hrozilo, že by mohla vykonať podmiennečne odložený trest v trvaní 12 mesiacov vo výkone trestu. Takýto trest považuje súd v prípade obžalovanej G. Y. za dostatočný, primeraný, vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť jej konania. Súd zároveň v rámci adhézneho konania rozhodol o povinnosti oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne uhradiť v prípade skutku pod bodom 1 poškodenému H. Z. škodu vo výške 48,55 euro, pretože škoda v tejto výške oboj obžalovaným v trestnom konaní bola preukázaná. Keďže poškodený H. Z. požadoval náhradu škody vo väčšom rozsahu, so zvyškom nároku na náhradu škody bol odkázaný na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.